

No. ....

11 Eylül 1967

11 Eylül 1967

Yeniden Başkent sahnelerine
dönen değerli sanatçı
Yılmaz Gruda

Yılmaz Gruda 'merhaba, diyor!

NİCE yılların sanatçısıydı Yılmaz Gruda. Onu on, onbeş yılın ötesinde hep şair olarak tanımıştık. Mavi Dergisinin «Toplumsal gerçekçi» şairlerinin en pırlantılarından.

Daha sonra Tiyatroyu seçti.

Gruda geçirdiğimiz son iki yılda Ankara'da değildi. Onun İstanbul sahnelerinde çalıştığını ve çabalarını sürdürdüğünü duyuyorduk. Şimdi yine Ankara'da. Meydan Sahnesinde provalarına başladı bile... Yılmaz Gruda'ya hoş geldin dedik. Yılmaz Gruda ise şöyle diyordu:

«Bu gelişim temelli. Asri mezarlıkta boyuma uygun mezar bile aldım. Çünkü Ankara seyircisi daha tutarlı, daha kadir bilir. Ve sahteye, kötüye tahammüllü olmayan bir seyirci. Böyle bir seyirci karşısında oynamak insanı daha güçlü olmaya, daha usta elmaya zorluyor ve daha sanatçı.

«Bu bakımdan İstanbul'un karmakarışık, ne istediğini bilmiyen, güçsüzleri güçlü diye, yalanı doğru diye ayyuka çıkaran seyircisi ne iki yıl ancak tahammül edebildim. Burada bir parantez açmak gerekiyor. Yi ne de burada suç tiyatroların. Toplumdaki deplasmanı düşünmeden eski tutumlarında, kötüde direniyor. Seyirci de yeni olumlu bir beğeni yaratacağına onları daha bir kötüye çekiyorlar. Tabii bir bakıma bu da toplumdaki habersiz, topluma sırt çevirmiş tiyatro yöneticilerinin güçsüzlüğü, bilgisizliği sonucu. Bu parantezi kapatalım...»

«Bu parantezi kapayıp An
kara seyircisine merhaba di
yelim...»

Özel tiyatroların kendine
özgü sorunları konusunda
da Yılmaz Gruda yüklü ve
dertli idi. Sanatçı bu konu
da diyor ki:

«En büyük sorun gişe..
Çünkü tümü ile özel tiyat-
ro, tek dayanağı olan bu
femomene yaslanıyor. İs-
ter istemez tamamen onun
çıkarına çalışıyor. Bu da,
oyun seçimlerinde bir ucu -
za, bir kolayı getiriyor. Bu
çumsuzluğu önliyecek en
önemli unsur devletin (ken
di derdi kendine yeter) ver
giler yönünden yardımıdır.

«Bunun yanı sıra özel ti-
yatrolar arası bir festival
tertipli olarak iyilere, onları
ayakta tutmak, onları güç -
lendirmek bakımından ödül
lerle desteklemektir. Bizim
devlet baba bence sadece
bu iki yardımı yapsa özel
tiyatrolar daha bir güçlü,
daha bir topluma yararlı du
runa ulaşır.»